

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög cztimeternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Független polgárok!

A kormánypárt, — kortesfogásból, intrikából és abból a reményből kiindulva, hogy a függetlenségi törekvések eltiprásáért kitüntetéshez, husos fazékhoz juthat, — mindent elkövet, hogy Magyarország két olyan függetlenségi harcát mint Kossuth Ferenc és Bartha Miklós, Kolozsvárt megbuktassa.

Immár hetek óta etet, itat. Tanjáin foly a dorbézolás, a rábeszélés, a megtévesztés. Egész kortes had alakult azokból az apró emberkékből, a kik szent egyszerűségükben nem tudják mit cselekesznek. A kik soha sem emelkedtek felül a hétköznapi szűre színvonalán s gondolkozásuk nem ér tovább a terített asztal husos tájánál. Ez a kortes had eszköze lett azoknak, kik a hatalom szekerét tolják, hogy ők is hatalomhoz jussanak, és e kortes had mérgezi a választók lelét immár hetek óta.

Mit törődnek ők azzal, hogy Magyarország népe a választások megejtésével hazája sorsa felett határozzon. Mit gondolkodnak ők azzal, hogy létkérdése előtt áll a nemzet? Nekik az ország, nekik a nemzet Hekuba! Lelkesülnek a pénzért, a jóllakásért, a potyáért s silány lelkük meglepő, azzal a hulladékkal, a mi a hatalmasok, a nagyok asztaláról lehull.

Független választó polgárok! Magyarország immár egy negyedszázada nyög annak a kormányhatalomnak zsarnok rendszere alatt, a mely az országot Ausztria tartományává súlyesztette. Egy negyed század óta uralkodik egy szolgaságig törpült kormányrendszer, a melyik Magyarország érdekeit idegen hatalmasságnak szolgáltatja ki és vakbuzgósággal hajlik meg azon törekvés előtt, a mely az ország fokozatos elszegényítésére törekszik, hogy ezáltal elvesztve ellenálló képességét Ausztria igájába essék.

Független választó polgárok! Azok a férfiak, a kiknek nevét holnap büszkén hangoztatjátok az urna előtt: arra törekednek, hogy Magyarország ne csak látszólag, de igazán is szabad és független legyen. Azt akarják csak, hogy az ország függetlenül és szabadon intézhesse ügyeit. Hogy a mi jog szerint az övé, azt ne kelljen idegen moloch megtömésére fordítani. Azt akarják hogy a szellemi haladás mellett anyagi jólétnek is örvejen ez a nemzet, a mely nyög azon terhek alatt, a melyet Ausztriáért kell viselnie. Mert ne híd-jétek el azokat a hazugságokat a miket bérelt tollak hirdetnek Magyarországra haladásáról, jólétéről. Az ország, a melyet a kormány a nemzet megtévesztésére felcizcomáz, — belől kétségbeesztően szegény. Kívül cifra, de belül rongyos. Kívül az egészséges mázával van bevonva, de belől rothad.

Most minden erejéből arra törekszik a kormány és pártja, hogy ország bomlasztó, népszegényítő, jogkibzór rendszerét tovább is fentartsa. És ebben a törekvésében, ebben a céljában a legnagyobb eszközközöz folya-modott. Veszteget, vásárol, fenyeget, etet, itat és ostromállapotba helyezi a független választási kerületeket. A katonaságot idegen államból hozza a magyar nemzet nyakára csak azért, hogy a szabad választást — ha kell — megakadályozza az ellenzék terrorizálásával.

Ezzel a kormánnyal szemben nekünk csak a haza iránt érzett önzetlen lelkesedés a fegyverünk és fegyverünk az a vótum, melyet független jelöltjeinkre; Kossuth Ferenczre és Bartha Miklórra adunk. Ezt a fegyvert ne adjátok oda az ellenfélnek sem ételért sem italért sem hitvány Judás pénzért. Ezt a fegyvert kell a holnapiválasztásnál használnunk higgatlan és nyugalommal. Ne tántorítsanak el a függetlenség szent zászlójától azok a kibérelt és felfogadot korcsok, a kik fenyegetnek és vesztegetnek mindenfelé. Jőjjetek egy szívvel és egy lélekkel az urnához és gondoljátok meg, hogy a függetlenségi jelöltek támogatásával Magyarország szabadságának és függetlenségének szent ügyét szolgáljátok.

Mutassátok meg polgártársak, hogy nektek az a kormány nem kell, a ki soha sem osztózik a nemzet örömeiben valahányszor az hazafias ünnepet ül és nem osztózik a nemzet gyászában akkor, mikor legnagyobb fiát: Kossuth Lajost siratta.

Mutassátok meg, hogy nem kell nektek az a kormány, a ki Bécsben lakászerepre vállalkozik és itthon gögös zsarnok módjára uralkodik a nemzetben.

Mutassátok meg, hogy elítéletek azt a kormányt, mely a nemzet méltóságának, tekintélyének soha, sehol érvényt szerezni nem tudott és még akkor sem szerzett elégtételt, mikor néhány belgrádi suhanecz meggyalázta a nemzet lobogóját.

Sorakozzatok egy szívvel és egy lélekkel a függetlenségi zászló körül, mert csak így lesz nagy és tisztelt Magyarország, ha az önállóság minden eszközével rendelkezik. Ha szabadon és függetlenül teheti mindazt, a mihez isten és ember előtt igaz joga van.

Vigyétek győzelemre azt a zászlót, melyre pártunk a magyar szabadság nevében irta fel Kossuth Ferencz és Bartha Miklós nevét.

Éljen Kossuth Ferencz!
Éljen Bartha Miklós!

A holnapi nap.

Kolozsvár, okt. 27.

Holnap fognak a nagy csatározások lefolyni. A pártok folytonulása megtörtént, most már következni fog a mérkőzés.

A választások ugyan november harmadikán végződnek, de a zöm holnap foly le, két százan fejtől lesz a megválasztott képviselők száma.

És így holnap öste már tudni fogjuk a mérleget.

Lelkesítő szavakra ezuttal szükség már nincs, a mostani kapacitálás a szabadelvű párt elleni szavazásra falra hányt borsó lenne.

Nem ringatjuk magunkat csalódásban a kormány győzelmére nézve, hatalmi apparatussánsz fogva valószínű ez. De azt biztosra vesszük, hogy sorai az osztrák pártnak meg fognak ritkulni. A jelek ezt mutatják.

S ha egyszer sorai megriktnak, az egy a párt bukásával. Az osztrák párt csak addig uralja a parlamentben a tét, a mig túl nagy többséggel bír. 30—40 többség náluk halál. Nemzeti eszme nem hevitve őket, kis többséggel elzülnek.

Én ugyan kétem, hogy 30—40 többség is kijöjjön a választásból, de ha ki is jönne, szétmállásuk ezzel biztos.

Még egy Szapáryt is cserben hagyott a párt, a kit pedig ő választatott, mennyivel inkább lesz még kevésbé a helyzet ura egy Bánffy, a ki közepes tehetségével szegene Magyarországnak a miniszterelnöki székben.

Egyben azonban mester, és ez az erő-

szakoskodás!... Kormányzati képessége ez egyben nyilvánul.

Jövő évben ép husz éve, hogy a hirlapi térre léptem. Állásomnál fogva tehát figyelemmel kísértem a választási tusákat, de ehhez fogható undorító korteskedést nem láttam a hatalom részéről.

Andrássy alatt a Deák-párt ötven helyet veszített a választáskor. Akkor a terrorizmus kifejtéséhez még nem értettek.

Lónyai már Bánffy-féle legény volt, de az utána következők bizonyos korlátok közt mozogtak a választáskor és csakis így történhetett meg, hogy 1878-ban Tisza Kálmán elbukott Debreczenben. Csernát, Jókai s más hívei utána buktak.

Most pedig úgy áll a dolog, hogy a hatalom egy Apponyival szemben is jelöltet állít. A pénzes zsák és önkény brutálisan működik.

Jertek ide Európa népei és nézetek „alkotmányos” — választást végig!... Bizonyval elmegy kedvetek a magyar alkotmányos élet bámulásától.

Ha Kossuth sirjából fölkelne, megátkozna azt a perczet, midőn behozódott a parlamentáris kormányforma.

A kitartott lapok lelkesedhetnek az ily állapotokon, de nem a magyar közvélemény. Bécs örülhet az ily állapotoknak, de ebben meg nekünk nincs nagy köszönetünk.

Hátrább tehát az orgamokkal, fizetett lapokkal! Ne ócsároljátok annyit az ellenzéket, mert itt eszméiert harciznak, mig a ti pártotok Bécsnek szolgál.

Hiába fujjátok a kürtöt jelezve előre is a nagy győzelmet, mert ez bekövetkezni nem fog s az elért eredményt magyarul — csalás rablásnak nevezik.

Csalják a kormánypárti kortesek a népet, ámitással akarva votumokhoz jutni, az itatással pedig jellemüket ölik meg, ezt akarják elrabolni.

A kemény leczkét Kolozsvár fogja holnap kiszolgáltatni az osztrák pártnak, amennyiben két jelöltje bukni fog, Groisz pedig bizonyval. E két férfi bukásával a rendszert itéli el Kolozsvár.

Egy oly város, mely a szabadságnak volt egykoron védő vára, szolgálai követekkel többet magát nem képviselheteti. Ugyanugy fognak teni bizonyval Erdély ezen részei is, a hol kitűzetett az ellenzék zászlója.

Fonjátok asszonyok a győzelmi koszorut, mert az osztrák párt megriktna fog a választási tusákból kikerülni. Ideje, hogy az ország lakói is végre szabadabban lélegzzenek.

Kárpátoktól Adriáig fog a lelkesedés tüze szét futni, ha az osztrák párt bukni fog, a 48-diki örömnappok ajálnak megint meg, ha végre elbukna ezen párt.

Feküdjünk ma azon gondolattal le, hogy az osztrák párt bukása bizony bekövetkezik, s ébredjünk holnap arra: hogy az álom teljesül, csak előre!...

A magyarok istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!

Eleget voltunk rabjai Bécsnek s a ki nevezett magyar kormányának, most már lerázzuk az igát s győzelemre juttatjuk a nemzeti színt.

Huszonegy éve mióta a szabadelvű párt uralomra jutott, ez idő alatt soha egy alkalommal sem tudott önálló lábón járni. Hüszéges szolgálja volt a kormánynak, a mely meg viszont Bécsnek volt rabszolgája és az udvarnak portása.

Ily elemek kezében a nemzet sorsa továbbra is nem lehet!...

Magyarország élni akar, nem pedig gyarmatjává stlyedni Ausztriának. A Lajthán tul járszalagon akarnak bennünket vezetni, mintha a magyar csakis azért létezne, hogy Ausztria gyámsága alatt éljen.

Mi nem nemzetiség akarunk lenni, hanem nemzet!... Nem tartományféle lakta helyet akarunk látni, hanem önálló országot, melyben a magyar legyen az ur s nem az osztrák. Magyar udvart kívánunk szemlélni, s nem osztrák császári udvart. Magyar vezényszóval szeretnénk masirozva látni a közös hadsereg magyar részét, s nem német vezényszóval.

Önálló váu területet akarunk s nem közöst. Nemzeti bankot követelünk s nem osztrák-magyar felét.

A rabló gazdálkodásnak véget akarunk vetni, hogy birtokos osztályunk végre lábra

állhasson s szabaduljon a roppant adók alól, a miket viselni máris képtelenség. Iparosainkat ki akarjuk szabadítani az osztrák nyomás alól, hogy végre elfoglalhassa a magyar ipar is a maga megillető helyét.

Városainkat gondozás alá akarjuk venni, hogy ne csak a főváros részesüljön állami protekcióban. Az nem helyes politika, a hol, mind csak egy város dédelgettetik a többi rovására. Nemzeti kulturát akarunk meghonosítani hazánkban. Jó közigazgatást és igazságszolgáltatást adni a lakóknak, hogy Magyarország valódi modern állammá legyen.

Mindezen kívánatok és óhajok azonban csak akkor teljesülhetnek, ha a szabadelvű párt bukni fog!

E párt csak adót adóra tud rakni, hogy azzal megtöltse Ausztria köz állami pénztárát. A közel 500 millió Budgetből, adóssági kamatba 130—160 milliót adunk évente; nem speciális országos dolgokra 101 milliót, az ország számára alig marad pár száz millió.

Ez összge van soritva aztán mindenféle kiadásunk. Nem csoda, ha nemzeti célra nem telik. Arra azonban telik, hogy a katonai kiadások mind növekedjenek az Ausztria védelmére épült várak miatt, mig Magyarország számára egy sem épül.

Most az ideje, választó polgárok, összetörni az osztrák pártot Ne szalasszunk el e ritka alkalmat.

A huszadik század küszöbén, önértet nélküli pártnak többet nincs jövője. A halálos ítéletet holnap ki kell rájuk mondani a választóknak.

Bartha Miklós Gyulán.

Tegnapi távirati közlésünk kiegészítésül adjuk a ma vett részletes tudósítást:

Gyula, okt. 25.

Gyulának ma ünnepe volt. Bartha Miklóst, a kit már régen vártak ide, törődött beteg létele ma elmondta programbeszédét.

A kormánypárt előre tudván, mit tarthat a beszéd hatásától, ellensúlyról próbált gondoskodni, hogy Bartha Miklós beszéde ne fogjon, megpróbálták elebb beojtani a Terényi kormánypárti doktrínáival.

Terényi taeitására summjáa röviden ez: Ha megválasztják őt, akkor Gyulán marad a törvényszék és a vármegye, ha nem választják meg, akkor Csabára megy. Mert a kormány tud jutalmazni s a kormány tud büntetni.

Egyebet nem igen mondott Terényi, hallgatott még a kvótáról is, a mihez pedig, szintén szava lenne, ha megválasztának.

Bartha Miklós délután mondotta el programbeszédét s legtitstább vizü ellenzéki létére, távol volt attól, hogy a kormány hasonló pártossággal gyanusítsa. Gyulát utóvégre is, egy nagy történelmi mult predesztinálja Békésmegye mektvárosává, s hogy ezt az előkellő helyét megtartsa, csak polgári önértetere van szükség, nem a kormány, legkevésbé a Bánffy-kormány kegyére.

Bartha jobb véleményével van a kormánnyól, mint Terényi. Bánffy tudatlan embernek tartja s kárlekonynak, de olyan aljasnak nem, hogy a vármegye székhely s törvényszék dolgában a szerint határozzon, melyik kerület választ kormánypártit s melyik ellenzéket. Ilyennel rágalmazni a kormányt csak kormánypártinak szabad.

A függetlenségi és 48-as párt elnökének ilyenekre nincs szüksége. Elment betegem ugy beszélt.

A hangja gyenge, a szava erős.

Este sok ezren gyűlték szállása elé, hogy tiszteletet tegyenek neki. Voltak köztük sokan, a kik még d. e. a kormánypárthoz tartoztak. A változás megfajtése egyszerű: Bartha igazat beszélt.

Beszélt pedig szárazon és röviden elmondva a következőket:

Azzal kezdte, hogy az orvosi tilalom megszegésével egyenesen a kórházból jött. Bocsanatot kér tehát, ha akár a gondolatok csoportosításában, akár az előadás csilóságseiben nem tudna megfelelni a várakozásnak.

1848-ban — kedette a szónok — megtörtént az egyéni felszabadítás, az állami felszabadulás azonban csak tör-

vénybe lett iktatva, de a bekövetkezett viharok miatt életbe nem léphetett.

Ekként egy szabad nép keletkezett egy nem szabad hazában. A 67-iki kiegyezés lett volna hivatva ezt a történelmi csonkaságot kipótolni. De ez a kiegyezés elhibázott mű. Magyarország és Ausztria együttes kimerülése hozta létre. Mind a kettőben megvolt a szükségérzete a kiegyezés iránt, de a függetlenségi harc igen közel esett ahhoz, hogy közöttük kölcsönös bizalom is lehetett volna. Már pedig bizalom nélkül helyes szövetséget kötni nem lehet.

És ez a bizalmatlanság a kiegyezési törvény minden pontján meglátászik. A törvény magyarázó része a mi érdekeinket istápolja, a rendelkezési rész az osztrák érdekeket. Éppen azért még az a csonka állami függetlenség is, melyet a kiegyezés statuált, csak a papíron maradt.

Ezután részletesen beszélt a kiegyezés politikai (hadügyi s külügyi) és közgazdasági áráról, kiterjeszkedvén a kvóta, a közös államadósági és a vámkérdésekre. Kimutatja, hogy e viszony fenntartása egy nemzet életfenntartási ösztönével merőben ellenkezik. És a választásoknál a nemzet mégis szánkcionálta ezt a rendszert.

De ez csak látszat. Mert 1872 óta a nemzeti akarat soha sem érvényesülhetett.

Éles bírálatot gyakorol a választási visszaélések felett s a helyi érdekekkel való korteskedést erősen stigmatizálja. A nemzeti akarat szabad megnyilatkozásnak lehetőségét, egyfelől a pártadminisztráció megszüntetésében, másfelől a választási jog oly mérvű kiterjesztésében találja, hogy minden adófizető, 20 éves önjogu polgár, ki magyarul írni és olvasni tud, szavazattal bírjon, s hogy a választás községenkint ejtessék meg.

A lelkes élnjenzésekkel sűrűn megzakított nagy hatású beszédét a szónok így végzi:

Azt a rokonszenvet, melyet irányorban tanusitanak, sem nem remélem, sem ki nem érdemeltem. Életem munkássága szerény körben forog. Soha nagy szerep után nem vágytam. Mindig megelégedtem azzal, hogy a nemzeti törekvéseknek, munkásságnak és előhaladásnak nagy tengeréből egyetlen csöpp legyek: harmatesöpp, ha arról van szó, hogy a nemzet szabadságának eltikkadt virága felfrissüljön, könnycsepp, ha ezeréves viszontagságunknak és szenvedésünknek kifejezést kell adni, de méregcsöpp akkor, ha a mostani áldatlan kormányzati rendszerbe a vegybontás elemeit kell bevinni.

Remélem, önök e hó 31-én segítségemre lesznek a rendszer megbomlásában.

Bartha Miklóst a másfélórás tartó beszéd nagyon kimerítette, úgy hogy azonnal pihenésre kellett térnie. Most ágyban fekszik s nem fogadhatja a lelkes ovációkat.

Pártélet.

Beszámoló- és programbeszéd. A köhalmi választókerület volt szabadelvű párt képviselője Guttman Károly f. hó 26-án d. e. 10 órakor tartotta beszámolóját Köhalmiban a „Nap” vendéglő disztornében. Beszédében főképp az egyházpolitikai reformokról emlékezett meg, de szép szavakban beszélt a milleniumi ünnepről és az emlékek felavatásáról is.

Utána Zildner Ferencz földvári főszolgabíró mondotta el programbeszédét. Programjában a szabadelvű eszmék és szabadelvű párt hívének vallja magát. A közgazdasági államosítását óhajta, de a községek és vármegyék autonómiájának teljes épségben tartásával sőt ugy ezek, mint a templomok és iskolák autonómiájának szélesebb alapra való kiterjesztésével. A tisztviselők szolgálati pragmatikájának megalkotását sür-

getni fogja s azon lessz, hogy a községi és körjegyzők a nem reájok tartozás és öket tulajdonozó teendőik végzése alól fölmentessenek s a mennyiben illet mégis teljesíteniök kellene azért megföld külön honváriumban részesítenének. A quótát — bár áldozatnak tartja megszavazza. Úgy a heszámoló, mint programbeszédék a jelen volt mintegy 300 választóra igen jó hatást tett s mindkét beszédben különösen annak hazafias szellemét kell kiemelni, melyért nemcsak a magyarok, de a szászok részéről is több ízben részesültek élénk tetszés nyilvánításban. Pildnernek egyhangú megválasztása bizonyos, a mi legszebb jele a különböző nemzetiségek ez időszori békés egyetértésének, mire annyival inkább van szükség, mert a „zöldek” most is folyton tesznek kísérletet a magyarok elleni gyűlölet szítására. Különben a „zöldek” egész szereplése nevetség és guny tárgya. Köhalomban s hogy mennyire szeretik öket a vidéken legjobban bizonyítja, hogy minden lótas-futások dacára arra sem voltak képesek, hogy egy jelöltet léptessenek fel.

A választás f. hó 31-én lesz.

Az ákosfalvi kerületben szemérmétlenül foly a lélekvásárlás és ijjesztgetés. Az osztrákpárt részéről a pénzt nem sajnálják s a kit csak lehet megvesznek a Légrádi számra, a ki a főszolgabíró társaságában jár faluról-falura ígérve fűt-fát a választóknak, csak hogy rejá szavazzanak. Még ilyen erőszakos választás nem volt e kerületben, a milyennek ez ígérkezik. A szegény választók úgy elvannak keseredve a nagy erőszak miatt, hogy összeültközéstől lehet tartani. Bethlen Gábor pártja az igazság fegyverével igyekszik hatni az emberekre s körül mindent, a mi a kedélyeket feligatná.

Kézdivásárhely, okt. 26.

A kézdivásárhelyi kerület óriási népszerűségnek örvendő függetlenségi és 48-as Ugron-párti képviselőjelöltje, Szacsavay Sándor tegnap körutat tett kerületében és programbeszédet mondott, rendkívüli hatást kelte mindenütt, a hol csak megfordult. Nyitód, Szt-Lélek, Esztelek, Kézdí-Polyán, Csaman-tán, Almás községekben jelent meg a közszereplésnek örvendő jelölt, a kit Rapolth pártelnök és a párt előkelőségei kísérték belátatlan hosszú kocsisorban. A polgárság a községek határain bandériummal üdvözölte Szacsavayt, a kinek tiszteletére a dalárdák is kivonultak. A programbeszédet ezek hallgatták és a képviselőjelölt kísérete ezalatt egyre szaporodott, úgy, hogy mikorra vizsztatért Kézdivásárhelyre, már 200 lovas-legény lovagolta kocsija előtt. Szacsavay valószínűleg egyhangulag választják meg, a kormánypart jelöltje, látja, hogy a hivatalos voksoknál kívül szavazatot nem kap, vissza akar lépni.

Fogaraszról távirja tudósítónk, hogy megyeri Krausz Lajost vasárnap Dragus községben kitört zavargás alkalmából fejbe ütötték, mire Krausz menekült. A csendőrség közbelepett és lött. Két ember és egy aszszony halva rogyott össze — egy bivalyt is agyonlőttek. A kerületben az izgalom óriási.

Sz.-Udvarhely, okt. 27.

A „Kolozsvár” e hó 23 án megjelent számában egy cikk jelent meg, melyre a következő leg válaszoltak:

„Apponyit az egyesült ellenzék bizottsága hívta meg és nem az alispán. Apponyit nemcsak a heti vásárra jött nép, hanem egész Udvarhely-megye és idegen megyékből is szá-

mosan fogadták. Székely Keresztúrt, hol pedig nem volt heti-vásár, éppen annyian, ha nem többen fogadták az állomáson. Fogadta pedig Udvarhely oly fényesen, hogy a kormánypart ámulhatott. Ott voltak a kath. tanárok is, de az alattuk álló ifjuság csak messziről nézte Apponyit, nem hogy még tüntetett volna. Különben is a parancs nekik ki volt adva, hogy diákokhoz illő módon viselkedjenek, és ezt meg is tartották. Appony iszonyatos tolongásközt vonult be a városba és pedig a „Budapest” szállóba, hol az erkélyen a kormánypart Sebesy Ákos zászlója lengett és még számtalan ily felirású plakátok: „Jöjjen Sebesy Ákos Udvarhely város orsz. képviselője. A nép és a polgárság dühöngött, képes lett volna a szállót elpusztítani, ha az az ellenzéki ifju ki nem kuszik egy az erkélytől távolabbi ablakból és be nem veszi a zászlót.

A plakátokat szétépte és az ellenzéki zászlót kitűzte. Ez az ifju egy becsületes ember, mert a metalán előforduló — belzavartól mentette meg a várost. Tehát arról szó sem lehet, — hogy a zászlót eltépték volna. Appony csak nem szólhat ellen 4,000 ember akaratának.

Az ellenzék a városban szépen viseli magát, a kormánypart folyton mindenféle hazug plakátokkal és rőpiratokkal igazgatja a polgárokat; az ellenzék még annyira sem tartja ezeket érdemesnek, hogy rájuk feleljen. A kormánypart plakátjai és rőpiratai csak is egy itt Udvarhelyt elrajtett és valahonnan a kormánypart által idehívott realtanártól, Áldor Imréltől kerülnek ki, kit azért hívtak ide, mert a kormánypartiak nem érezték magukat elég láng-eszteknek ily plakátok és rőpiratok szerkesztésére. Dacára ezen piszkoknak, — miket a kormánypart csinál, — az ellenzék győzelme valószínű.

Unitárius főtanács.

Kolozsvár, okt. 26.

A második napon az tölés 10 órákor nyílt meg. A jegyzőkönyv felolvasása után felolvastatik a szavazatot vezető bizottság jelentése, a mely szerint közigazgatási jegyzőnek Boros György, tanügyi előadónak Kovács János, pénztárvizsgáló bizottsági tagnak Orbók Ferenc, jószágigazgatónak Albert Dénes, a kolozsvári főgymnasiumhoz fűggyelő gondnoknak Fekete Gábor, a tordai iskolához fűggyelő gondnoknak Czegei Mihály választották meg. Fekete Gábor a hivatali esküt letette. Csiky István hrajztanár a székeskereszturi algymnaziummal és Dersi Károly a tordai iskolával állásukban megerősítettek.

Következett a tárgysorozat szerint a közpénztár, kisebb alapok és az uradalmak számadásainak megvizsgálása. A kiküldött bizottságok jelentése szerint a számadások mindenekben rendben találtak. Az 1897. évi költségvetés megállítottnak. Sajnosan ballottuk azonban, hogy a közpénztár költségvetésében fedezeti hiány mutatkozik, minek oka abban keresendő, hogy a vásárolt birtokok egy része nem hozta ki a lefektetett tőke megfelelő százalékát, ellenben a kiadások évről-évre növekednek. E fedezeti hiány más alapok kölcsönével lesz ellátandó.

Elnöklő püspök indítványára Brassai Sámuel fűggyelő gondnokhoz tisztelegő küldöttség küldetett ki püspök vezetése alatt, kinek szavaira az akkor is olvasmányába merült öreg tudós a hozzá oly jól illes-

rénységgel felelt, elhárítva magáról saját érdemeit az egyház javára.

A délelőtti tanácskozások bevégezése után 2 órákor a főtanács tagjai a központi szálló emeleti termébe gyűltek ebédre br. Petrich-wich Horváth Kálmán főgondnok vendégeitül. Izletes ételkés és jó borokban, valamint jó hangulatban, tőstokban ma sem volt hiány. Az ebéd 5 óráig tartott. Ott órákor folytatták a tárgysorozat tárgyalását. Az egyházi államsegélyből, br. Baldácsy alaphól, Dávid Ferenc alaphól, Kovács Dénes és Bence, debreczeni Szabó József alaphól egyházaknak, lelkeseknek, tanítóknak, papi és tanítói övezvényeknek és árváknak segélyek osztattak. Élénkebb vitát kellett az esperesi irodai általános kiosztásának kérdése. Alapul vétetett az egyes körök nagyságához mért munka s így a körök különböző osztályokba soroltattak. Az tölés 8 órákor véget ért, s a tárgysorozatnak jó része és igen fontos kérdések felletti vita és döntés a következő tárgyalásokra halasztatott.

Megjegyzések.

Az osztrákpárt „New-York”-ban tartott bankettjén nevezetes kijelentések tételtek. — Csiki Viktoron elkezdte Novák Mihályig a szabottelvt csoport minden vezérszónoka dicserőte a kormányt és szidta az ellenzékét. Mitután feltesszük, hogy a banketten csupa jó mamelukok voltak jelen, nem értjük e nagy szónoklatok czélját. Vagy talán vannak a nemes pártion i n g a d o z ó k is.

Ezt az utóbbi kérdést illetőleg azt a felvilágosítást kapjuk, — hogy a társaságban csupán Endstrasser polgártársunk i n g a d o z o t t. De ő is csak a 20-ik pohár után.

Volt a szabottelvtűk bankettjének még egy nevezetes momentuma. Pisztori dr. ur felköszöntötte Csákyt, Wekerlét és Szilágyit. Vajjon csufolkodni akart-e a szónok ur a pártjával? Mert a szabottelvtűpárt mai helyzetében, midőn Wekerlét a politikai aktivitástól megfosztva, a közigazgatási bíróság elnöki széke teszik, Szilágyit a házelnöki széken centralisálják és Csákyt eddigi biztos kerületéből elmozdítva, a legnagyobb küzdelem kiszámíthatatlan eshetőségének teszik ki, a reájuk mondott felköszöntő csufolkodás jellegével bír.

A bukott nagyságokról történt megemlékezés adhatta Groisz urnak az impulst, hogy felköszöntse Sigmund Dezsőt. Sigmund Dezső, a ki áldozatot hozott Groisz urért, nem érdemelte meg tőle ezt az eljárást.

Jellemző, hogy Groisz ur a kereskedelem és ipar körüli érdemeiért ünneplte Sigmund Dezsőt. Most öt éve, midőn a szabottelvtűpárt a kereskedelem- és ipar érdekeiért ajánlgatta Sigmund Dezsőt képviselőül és az iparosokhoz és kereskedőkhöz intézett külön kiáltványban, intette öket, hogy ne szavazzanak egyetemi tanárra, hanem csak iparosra, Groisz ur nagyon furosán vélekedett Sigmund iparpártolásáról. E vélekedését az „Ellenzék” akkor megjelent cikkének külön lenyomatban való osztogatásával fejezte ki. Ugy látszik erről is megfeledezett. Vajjon van-e Groisz ur öt év előtti szereplésének csak egyetlen momentuma is, — a mit meg ne tagadott volna azóta, mióta képviselőjelölt?

A vörös bóbítás kis leány.

ANGOLBÓL FORDITOTTA:

AMICA.

II.

(Folytatás.)

(6)

Jeni elpanaszolta neki az ő sérelmét. — Képzeld, ő volt az első, a kire a nagymama legelőbb gondolt és általam meghívtam, hogy száljon ide a házhoz. Nem de bosszantó? És most nekem, midőn ő lord-ságát kell mulattatnom, ne hogy mellőzve képzelje magát.

— Én szívesen állok rendelkezésre, hogy segítségére legyek, — mondá Hugó élénken, mert kapott az alkalmon, hogy Jenitől egy csinos fiatal embert eltávolítson. — Nappal elvihetem magammal sétálni, és esténként szivarozom vele.

Mitután anyám nincs otthon akár minden idejét nálunk töltheti. Jeni én magamra vállalom és felelek érte.

A leány halásan nézett rá a mint ezt válaszolta —

— Maga és az édes anyja mindig jók. De én azt képelem, hogy Garloup ur olyan féle ember, a kiért saját magán kívül senki sem állhat jót. Ha mama megtudja, hogy ő itt van, rögtön haza rendel.

— Szerencsére mama csak egyszer volt itt mióta nagy anyám beteg. Azt mondja, hogy az idegei nem tudják a betegszoját kiállani.

— Jeni, maga halovány és oly nyugtalannak látszik, — jegyezte meg az ifju. Miért emészti magát? A nagyanyja jobban van, és elvélge az a fődolog a mire most gondolni kell.

— Ami engemet most bánk, az csupa ünzés — válaszolá a leány bosszusan. Mint

A d a t

Groisz Gusztáv életrajzához.

Az 1864 évi farsangon történt. A kolozsvári akkori jogakadémia polgársága jogász bál rendezésére készült. A rendező-bizottság nagy buzgalommal működött. A közönség körében nagy volt az érdeklődés. Boldognak és büszkének érezte magát, a ki meghívót kapott. Hogyne? Hiszen az önvédelmi harcunk leveretése után ez lett volna az első jogász-bál, — mely hivatva volt magának azt a jó hírnevet kiküzdni, a melylyel a kolozsvári régi jogászbalok dicsekedhettek s a melyről édes visszaemlékezéssel meséltek az öregek az új nemzedéknek. Már-már közelgett a várvárt nap és egyfelől a rendezőség, más felől a meghívott női közönség lázas izgatottsággal készülődött, rózsás színben állítva magába a fényesnek ígérkező bál sikerét. De, mint nyári derült szép napon a mindent kellehetetlenül romboló zivataros vihar, aként jött és terjedett egyszerre váratlanul és vilámgyorsan a kedélyeket feligató lesújtó hír, miszerint a már csaknem teljesen előkészített jogászbal betiltatott, továbbá, hogy 8 napon belül semmiféle nyilvános bált a Redouteban rendezni nem „szabad”, s különösen pedig a jogakadémia polgársága azon a farsangon bált semmi szín alatt nem rendezhet.

A meglepetés első pillanatában a város közönségének érdeklődő része egy nagy kérdőjelle váltózott át. Mindenki tudakozódott az ok után, a mely, és a személy után, a ki ezt a reactionárius intézkedést letréhozta?

Felelevenítjük ma ismét, mert időszertűnek találjuk, ezt a kérdést és hozzá tesszük, hogy a ki érdeklődik, az forduljon dr. Groisz Gusztávhoz, az osztrákpárt képviselő-jelöltjéhez felvilágosítás iránt.

Választási egyetmás.

Kérdés.

Hogy ha Kolozsvár két kerületében a városi rendőrség, állami ssendőrség és rendes katonaságon kívül még egy század huszárságot is szükségessé tart Albach polgármester a rend fenntartására. Akkor pl. Nyitra megyébe mennyi katonára volna szükség az osztrákpártnak?

A két kulacosok.

A most folyó választási küzdelemnek érdekes alakjai a két kulacosok. Ezek a jó urak kivétel nélkül tagjai a kormányparti végrehárító bizottságnak, de azért fenn akarták tartani a jó viszonyt az ellenzékkel is. El-eljárnak tehát egyik-másik ellenzéki férfinhoz, elpanaszolják a kényszert a mely öket a kormánypartéhoz fűti, fogadkoznak, hogy semmi nagyobb actióba nem elegyednek, kunyorálják az ellenzékűl a kíméletet s közben korteskednek a mameluk jelöltek mellett. Ezeket az urakat a választások után egyszer-egyszer megösmertetjük a közönséggel. Registráljuk majd nyilatkozataikat és bemutatjuk megbízhatóságuk bizonyítékait.

Antiszemita-e dr. Groisz Gusztáv?

E kérdésre nem kell mi feleljünk meg. Megfelel erre maga a zsidóság, melynek kö-

réből naponta kapjuk az egyes eseteket, s melyek mind azt bizonyítják, hogy Groisz ur nem valami nagy barátja izraeli polgártársainak. A többek közt ma Grtn Salamou, az Erzsébet aggház mérai birtokának volt bérleje beszélte el, hogy a tagosítási munkálatok miatt a bérlet ideje alatt több ezer forintot menő kára volt s midőn ez iránt Groisz urhoz folyamodott, Groisz ur három éven keresztül folyton biztatta s ekkor elutasította, úgyhogy kiesett a határidőből s kártérítési igényét, miután a 3 év letelt, nem érvényesítheti.

Groisz ur testőrsége.

Groisz urat, a szabottelvtűk II. kerületi jelöltjét éjjelenként négy rendőr őrzi a nagy népszerűség nyilvánulása elől. Nem látja-e az egykor páratlan népszerűségű Groisz Gusztáv e tényben azt a mély súlydedet, melyhez politikai aposztaziája juttatta?

Gyorsaság nem bosszorkányság.

Deák Pál főkapitány urnak ez lehet a jelszava. Ezt mutatja az, hogy most a választási küzdelem 12-ik órájában teszi közzé a választási visszaélésekre vonatkozó tilalmat tartalmazó hirdetményét. Mikor az osztrákpárt házál kortesei már végig gázoltak egy nehányszor a választási törvényen, ekkor a főkapitány ur s eszébe jut, hogy neki is kelleni teenni már valamit. És kibocsát egy rendeletet, a melyben melleleg jut egy-két szó a tulajdonképeni választási visszaélések bizalmának. A főszűl persze nem ez van a jeles rendeletben, hanem a zeneszóval való felvonulás tilalmában. Mert az, hogy az osztrákpárt hetek óta etet-itát, hogy tanyában a legundorítóbb orgia foly, mind nem baj, de a zeneszóval való esetleges felvonulás komoly veszedelem, mely ellen meg kell védeni a társadalom békéjét, a város közbiztonságát és a nemzet nagy hatalmi állását. Ilyen nálunk a főkapitányi gyorsaság és bölcsesség.

Sándor József.

„Sándor József” ezimen az E. M. K. E. u. n. tiszteletbeli alelnök-főtítkáráról tegnap számában cikket ír a „Kolozsvár”. Bizonyos elözményeknél fogva jogunk lenne csodálkozni a „K-r” Sándor urra adott dicsegetésen, de a „K-r”-nál immár mit se csodálkozunk. Így nem csodálkozunk azon sem, — hogy a „K-r” a Sándor ur képviselőségének mostani állásával való összeférhetőséget Ugron Gáborral való hivatkozással utalja. Mi ezzel szemben nem hivatkozhatunk senki másra, mint éppen magára Sándor József. Az összeférhetetlenség elméletét ő állította fel akkor, mikor nyilvánosan és magánkörben, uton és utfele arról a minden idejét igénybevevő óriási munkahalmazról beszélt, mely az ő vállaira nehezedik. — Nő most már azt kérdezzük mi a „K-r”-tól, hogy ha igaz volt Sándor József urnak a reá nehező teendők miatt hangzott el folytonos panaszokozása, hogy lehetne képes ő az Emkében viselt állása mellett még egy másik állás teendőit is ellátni? Még nehezebbesek a „K-r”-nak Sándor József ur „kormánypartiságának” igazolására felhozott adatai. Ezekkel szemben mi csak két tényt utalunk. Egyik az, hogy évekkal ezelőtt Sándor József urat városi képviselővé választották Kolozsvár egyik tizedében. Ezt a választást annak idején a „K-r” is, mint az ellenzék jelöltjének győzelmeit requirálta, nélkül, hogy Sándor ur, ellen tiltakozott volna. A másik az az, hogy a helybeli szabottelvtűpárt

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA.

1896. október 27.

A magyar néphez.

Össeesküdtök, oh, nép, ellened, Hogy még nagyobb igába verjenek! Nem volt elég még az eddigi átok: Ujabb, szörnyebb teher vár most reátok! Izzadni fogtok, miként a barom, És az osztrákre lesz a jutalom. És vezetőid elámitanak... Verjétek ki a gaz kufárokat!

Nemzet háza, szabadság temploma, Aljas kufárok jussanak oda? Bátok rohantak éhes farkasok. Hogy elrabolják szent bizalmatokat! Ha magotokat nekik eladjátok, Ők majd eladják nagy Magyarországot. Krisztikus is egykor korbácsot ragadt: Verjétek ki a gaz kufárokat!

Megtönnök, oh nép, torkig tégedet, Szórájk örülten a — te pénzedet, Hogy aztán, ha már kezökbe vagy, Rólad majd annál többet nyuzzanak. Honárol az, a ki a pénzt adja, Még hitványabb az, a ki elfogadja! E pénzhez a szenny, gyalázat tapad... Verjétek ki a gaz kufárokat!

De ők nemcsak kis vagyonodra törnek: El-kipusztítják altárák elvünkét,

Negyvennyolcz emléket hogy ellmes-

sék... Félelmes nekik a szent függetlenség! Sziklát akarnak rágördíteni, Nem tudják, hogy még azt is szétveti. A pénz az eszmén diadalt arat? Verjétek ki a gaz kufárokat!

Hogy hizelegnek a gögősök neked, Eget-földet hazudnak és ígérnek. Hogy könyörögnek rimánkodva hozzád S tőlök hiába kér bármit az ország! Sőt még kezét is nyujtanak neked, Meg is csokolják, ha követeled, Hogy öt évig aztán rögdeljanak... Verjétek ki a gaz kufárokat!

Magyar polgárok, elfeledhetnétek A vértől áradt negyed-század évet?! Hiába küzdött Rákóczy, Kossuth?! Ki bosszulá meg Bachot, Haynaut?! Most is fejünkön még a régi átok: Zágráb, Belgrád meggyalázhatta zászlónk! Eltipornak nagy türelmünk miatt... Verjétek ki a gaz kufárokat!

Nép, halod-e az ösök szózatát E lélekvásári zugáson át? A szabadságról hinak küzdelemre. Ne hagy el öket árulóan cserbe! Ti becsületes, szabad magyarok, Az unokákra is gondoljatok, Hogy a rabságról ne átkozzanak... Verjétek ki a gaz kufárokat!

B. J.

H I R D E T É S E K.

Sz. 5632—1896.

794. (1—3)

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári m. kir. erdőgazgatósághoz tartozó:

1.) Hidegszamosi m. kir. erdőgazgatóságban bükk és fenyő tűzifának, valamint a reketői m. kir. erdőgazgatóságban fenyő tűzifának az 1897. és 1898. években az ezen célra kijelölt vágásterületeken eszékölendő termelése és az erre következő évben a termelt anyagnak a kolozsvári kincstári faraktárba való szállítása és felrakódása iránt; ugyancsak a

2.) topánfalvi m. kir. erdőgazgatóságban cellulose gyártáshoz alkalmas fenyőfának és fenyő tűzifának, továbbá a vidrai m. kir. erdőgazgatóságban bükk tűzifának az 1897., 1898. és 1899. években eszékölendő termelése és a tordai, illetőleg topánfalvi kincstári raktárba és a tordai cellulose-gyárba való szállítása és felrakódása iránt az erre megállapított árlejtési és általános szerződési feltételek és az alábbiakban részletezett kikiáltási árak alapul vétele mellett **folyó évi október hó 30-án délelőtt 10 órakor** a m. kir. erdőgazgatóság székhelyén nyilvános ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

I.

A hidegszamosi erdőgazgatóságban termelt és a kolozsvári kincstári faraktárban átadott bükkhasáb tűzifának minden ürmeterére után megállapított kikiáltási ár 1 frt 36 kr.

a reketői erdőgazgatóságban termelt vegyes fenyő-tűzifának minden ürmeterére után 1 frt 23 kr.

a hidegszamosi erdőgazgatóságban termelt vegyes fenyő-tűzifának minden ürmeterére után 1 frt 03 kr.

II.

A topánfalvi m. kir. erdőgazgatóságban termelt és a tordai cellulose gyárnak átadott cellulose és selejtes fenyő-tűzifának minden ürmeterére után 1 frt 15 kr.

A vidrai erdőgazgatóságban termelt és a tordai és topánfalvi kincstári faraktárban átadott bükkhasáb tűzifának minden ürmeterére után 1 frt 30 kr.

Ajánlatok az I. és II. pont alatt felsorolt munkákra együtt, avagy külön-külön is tehetők.

A becslés útján megállapított évi tűzifa mennyiségért a kincstár szavatosságot nem vállal.

Az 1.) pont alatt megnevezett tűzifa-anyagok usztatását teljesítő vállalkozó a kincstárnak rönk-usztatási előjogát nem érintheti, s általában az usztatás tekintetében az erdőgazgatóság által hozandó összes intézkedéseket és rendelkezéseket kifogás nélkül teljesíteni tartozik.

Az usztatás közös gyakorlása alapján a partijárási és kártalanítási költségeknek a famennyiség arányában számítandó megosztását az erdőgazgatóság magának tartja fenn.

A kincstár a beérkezett (írásbeli vagy szóbeli) ajánlatok közül, tekintet nélkül a megajánlott pénzösszeg nagyságára, szabadon választ és a vállalatot annak adja, a kinek akarja.

A kifizető idő után érkezett ajánlatok figyelembe vételét nem fognak.

Az árlejtési és általános szerződési feltételek az erdőgazgatóság irodájában megtekinthetők.

Kolosvár, 1896. évi október hó 22-én.

Magy. kir. erdőgazgatóság.

Sz. 412—1896.

776. (3—3)

v. g.

Felhívás.

A tekintetes Tanácsnak 24518—1896. szám alatti rendelete következtében alólírott városgazda tudomására hozza az érdekelt közönségnek, hogy Kolozsvár város tulajdonát képező **22 darab igás ökör** — a legközelebbi helyi országos vásár alatt — **folyó évi október hó 29-én délelőtt 9 órakor**, a Baromvásár-téren tartandó nyilvános árverésen, a legtöbbet ígérőnek, készpénz lefizetése mellett el fog adatni.

Kolosvárt, 1896. évi október hó 16-án.

Czecz Gyula,
városgazda.

Sz. 2202—1896.

790. (1—3)

közig.

Hirdetmény.

Alólírott városi tanács ezennel közhirrre teszi, hogy a város tulajdonát képező javadalmak 1897. évi január 1-től 3 egymásután következő évre **1896. évi november hó 20-án** árverés útján haszonbérbe ki fognak adatni.

1. Piaci vásár- és szeméttvám . . . kikiáltási ár	8144 frt 38 kr.
2. Városi bor-, sör-, must- és szeszfogy. adó	3000 " — "
3. A vadászati jog	13 " 01 "
4. A Kornatorki kaszáló	29 " 01 "
5. Az 578—670. hrsz. porondos hely	1 " — "
6. Az Almasán-féle gyümölcsárulási hely	6 " — "
7. A vágóhid és vásáronkénti husárulási hely	402 " 10 "
8. A régi mészárszék és vágóhid-épület	52 " 10 "

Az árverési feltételek a városi tanács iktató hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Fenti bérletekre írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 1896. évi november hó 19-ig a városi tanácshoz benyújtandók.

Ugy árverezni óhajtok, valamint ajánlattevők tartoznak az árverés megkezdése előtt, illetve ajánlatukhoz a kikiáltási ár 10%-kát bánatpénzül letenni.

Abrudbányán, 1896. évi október hó 22-én.

A városi tanács.

Boér Béla,
polgármester.

Sz. 558—1896.

793. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a maros-ludasi kir. járásbíróság 1895. évi 1609. sz.

végzése következtében Heller Jakab javára Pap Vaszília talpár ellen 240 frt és jár. erejéig 1895. évi május hó 20-án fogatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 450 frtra becsült 2 ökör, 1 darab mokán tehén ökör-borjuval, 1 darab 3 éves tehén, 1 darab hizott ártány 1 darab két éves koczából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a maros-ludasi kir. járásbíróság 3870—1896. számú végzése folytán 240 frt tőke követelés, ennek 1894. évi december hó 24. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 13 frt 88 krban bíróság már megállapított költségek erejéig, M. Bodonban, Pap Vaszília talpár lakásán leendő eszékölésére **1896. évi október hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ludason, 1896. évi október hó 2-ik napján.

M O G A L Á S Z L Ó,
kir. bírósági végrehajtó.

Csucsai első minőségű hasáb bükkfa,
nem usztatott.

Egy vagon 100 métermázsza Kolozsvárt, házhoz szállítva **58 frt**, Csucsán helyt **36 frt** vagonba rakva.

Megrendelhető Csucsán, akár Kolozsvárt:
a kolozsvári hitelbank s társai
csucsai fiúzetének utódánál:
GÁL SIMON („Korona“-vendéglő.)
(Csucsáról rendelve 10 forint előleg küldendő.)
560. (27—x)

Kolozsvári vízmű- és csatorna-vállalat.

ZELLERIN M. gyári részvénytársulat
Magyarországon a legrégibb, 40 év óta fennálló
vízmű- és csatorna-vállalat.
Többszörösen kitüntetve.

Fő- és vidéki városokban több mint 6000 magán- és nyilvános épületeket rendezett be.

AJÁNlja MAGÁT
a n. é. kolozsvári háztulajdonosoknak, — mint a házi vezetékek összeköttetésére és a városi vezetékek készítésére egyedül jogosult vállalat — a legbiztosabban

házi vízvezetékek és csatorna-munkák, vízkagylók, Closetek, fürdők, öntöző-csapok
— berendezésére. —

Költségvetéseket, tervezeteket díjtalanul szívesen készít a
ZELLERIN M. gyári részvénytársulat
kolozsvári vízmű- és csatorna-építés vezetésére,
(Kolosvárt, Belmagyar-utca 21. sz.)

Ugyanitt kapható: „Praktikus tanácsadó a házi vezetékek kezelésére.” — Ára 1 frt.

Kolozsvári vízmű- és csatorna-vállalat.

ALAPITTATOTT 1866.

MATUTSEK JÓZSEF
férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete
Kolosvárt, főter 32. sz. alatt.

1885. budapesti országos kiállításán jury-tag.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból és divat szerint lehetőleg gyorsan teljesítenek.
97. (43—x)

Van szerencsém szíves tudomására hozni a nagyérdemű közönségnek, hogy a már közel 30 év óta fennálló üzletemet, mely dacára, hogy hirdette ez ideig még egyszer sem volt s mégis mindig virágzó állapotnak örvendett, a kor igényeinek megfelelőleg és olcsóság tekintetében bármilyen kívánalmakat kielégítőleg ezután is vezetni szándékozom.

Most, midőn 30 év után először fordulok a nyilvánossághoz teszem ezt azon álhírek megczafolása végett, melyek házam áruba bocsátása alkalmával igen tisztelt megrendelőim körében elterjedtek, s melyekről kénytelen vagyok a leghatározottabban kijelenteni, hogy minden tekintetben alaptalanok, s mint ilyenek, hitelt nem érdemlők.

Ennek következtében a n. é. közönség nagybecsű támogatását és további megrendeléseit kérve, magamat szíves jó indulatukra ajánlván, maradtam
teljes tisztelettel

Kolosvár, Minorita-utca 2. sz. **KELETI JÁNOS,**
792. (1—6) női-szabó.

Allandó nagy butor-raktáromban
dus választékban kaphatók műhelyemben készült saját vezetésem alatt mindenféle styl szerű
asztalos- és kárpitos munkák
ugymint:
teljes háló-, ebédlő-, úri- és szalon berendezések; továbbá
egyeb butor darabok a leggyorsabb és legfinomabb kivitelű.

Mindenféle butoroknak elkészítését és javítását a **legolcsóbb árakban** vállalom. Nálam készült és tölem vásárolt butoroknak **minőségeért felelősséget vállalom.**

A helybeli és vidéki n. é. butor vásárló közönségnek becsületes figyelembe ajánlom raktárom megtekintését.

Vidéki megrendelések gondosan csomagolva és birtokosokhoz szállítva.

Kiváló tisztelettel:
GAÁL ANTAL,
(Kolosvár, belmonostor-u. 8—10. sz.)
526. (14—x)

A legjobbnak jelölt
GAEDKE'S CACAO
mindenütt kapható.

Természetes zamat, legnagyobb táperő, könnyű emészthetőség.

P. W. Gaedke & Cie., Brünn és Hamburg.

IVÁNYI GYÖRGY
— KOCSEI-KÉSZÍTŐ —
Kolosvárt, Hidfő-utca („Zöldfa“-vendéglő mellett)

Bátor vagyok a n. é. közönség becsületes figyelembe ajánlani a kor igényeinek megfelelő

KOCSEI-KÉSZÍTŐ ÜZLETETEM,
hol izléses és tartós kivitelben, jutányos árban készítek kocsi-
fényezést és nyerges munkát.

Raktáron tartok szilárd szerkezetű új kocsikat jótállás mellett.
KIVÁNATRA HASZNÁLT KOCSEI BECSEKÉLEK.

Megrendelést gyorsan és pontosan eszközölök.
A n. é. közönség nagybecsű bizalmát kérve, kiváló tisztelettel.

432. (11—20) **IVÁNYI GYÖRGY,**
kocsi-készítő.